

443. Eg veit, at Loysnari mín, hann livir

Øssur Berghamar, f.1942

D -7 G/D A/C# G/D Hm G D/A A

1.Eg veit, at Loysn - ar - i mín, hann liv - ir, eg far - i sjálv - ur at síggj - a hann.
 2.Tá lívs - sól mín far - in er til við - ar, og Sat - an reis - ir sítt kær - u - mál,
 3.Tá hend - a húð mín er vorð - in fún - að, tá fer mitt eyg - a at skoð - a Gud,
 4.Jú, mær til best - a eg hann skal skoð - a, so mang - an tókt - ist tann hugs - an fjar,
 5.Títt síðst - a orð skal í æv - ir stand - a sum sátt - ar - gerð fyr - i mín - a sál.

Em7 A F#m H Em D/A A

Hann øll - um skepn - um jú vald - ar yv - ir, úr Sat - ans veld - i meg loys - ti hann.
 skal Jes - us stíg - a fram, mær til frið - ar: Eg gav mitt lív fyr - i hes - a sál! —
 rætt sum ein blóm - a í full - um bún - a, ið gróð - ur - sett varð við sorg og sút. —
 men nú í kær - leik - ans morg - un - roð - a, so still, so blíð og so nær, so nær.
 Eg skal tær mót - a sum vin og frænd - a, mitt djúp - a — ynsk - i og hægst - a mál —

*Marius Absalonsen, 1910–2001.

{Lag1: Øssur Berghamar, f.1942}.

{Lag2: Blanche Kerr Brock (Amer.), 1888–1958}.